

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU KINEMATOGRAFII

z dnia 2 lutego 1953 r.

w sprawie egzaminów na kinooperatorów.

Na podstawie § 5 ust. 2, § 12 i § 13 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1952 r. w sprawie kwalifikacji, warunków i trybu udzielania zezwoleń na zawodowe obsługiwanie aparatów do wyświetlania filmów (Dz. U. Nr 34, poz. 243) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Egzamin na kinooperatorów przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana w trybie § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1952 r. (Dz. U. Nr 34, poz. 243).

2. Siedzibą komisji egzaminacyjnej jest m. st. Warszawa.

3. W przypadkach uzasadnionych większą ilością kandydatów zgłoszonych do egzaminu z terenu danego województwa egzamin może być przeprowadzony w siedzibie właściwego okręgowego zarządu kin.

§ 2. Egzamin jest teoretyczny i praktyczny. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, w którym wymienia się skład komisji egzaminacyjnej oraz ocenę teoretycznych i praktycznych wiadomości kandydatów. Protokół podpisują wszyscy członkowie zespołu egzaminacyjnego.

§ 3. Kandydaci dopuszczeni do egzaminu na kinooperatora powinni przy egzaminie wykazać:

- 1) znajomość zasad fizyki (mechanika, optyka, elektryczność, akustyka) w zakresie zasadniczej szkoły zawodowej o kierunku elektrotechnicznym,
- 2) dokładne wiadomości z zakresu budowy i obsługi najczęściej używanej aparatury do wyświetlania filmów, urządzeń stosowanych w teatrach świetlnych, ich konserwacji i przeprowadzania drobnych napraw,
- 3) znajomość właściwości taśmy filmowej oraz sposobu obchodzenia się z nią w zakresie obowiązującym na kursie dla kinooperatorów,
- 4) znajomość obsługi i konserwacji instalacji elektrycznych, urządzeń wentylacyjnych i przeciwpożarowych,
- 5) znajomość:
 - zjawiska palenia się, samozapalenia i wybuchów, w pojęciu fizyko-chemicznym,
 - przyczyn powstawania pożarów w teatrach świetlnych,
 - przyczyn powstawania pożarów w urządzeniach elektrycznych,
 - doboru użycia i konserwacji urządzeń przeciwpożarowych i środków gaśniczych w teatrach świetlnych,
- 6) znajomość obowiązujących przepisów dotyczących:
 - zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w teatrach świetlnych,

— prawa budowlanego,

— przechowywania taśmy filmowej, w zakresie programu nauczania na kursie dla kinooperatorów,

- 7) znajomość ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz dokładną znajomość szczegółowych przepisów bezpieczeństwa pracy przy urządzeniach elektrycznych,
- 8) znajomość przepisów dotyczących wyświetlania filmów w zakresie programu nauczania na kursie dla kinooperatorów.

§ 4. 1. Komisja egzaminacyjna po przeprowadzeniu egzaminu stwierdza, że kandydat:

- 1) złożył egzamin z wynikiem pomyślnym lub
- 2) wykazał uzdolnienie konieczne do wykonywania zawodu kinooperatora pod warunkiem złożenia dodatkowego egzaminu z jednego przedmiotu określonego przez komisję egzaminacyjną lub też
- 3) nie wykazał uzdolnień koniecznych do wykonywania zawodu kinooperatora.

2. W przypadku niewykazania uzdolnień koniecznych do wykonywania zawodu kinooperatora kandydat może przystąpić do ponownego egzaminu po upływie okresu ustalonego przez komisję egzaminacyjną.

§ 5. 1. Kandydaci, którzy nie spełniają warunków określonych w § 2 pkt 2 i 3 rozporządzenia wymienionego wyżej w § 1 i nie uzyskali zwolnienia w trybie § 4 tegoż rozporządzenia — mogą ubiegać się o zezwolenie tymczasowe, uprawniające do zawodowego obsługiwania aparatów do wyświetlania filmów z ograniczeniem do określonego typu aparatury, rodzaju taśmy filmowej i miejscowości, w zakresie ustalonym przez komisję egzaminacyjną według zasad określonych przez Centralny Urząd Kinematografii.

2. Dla uzyskania zezwolenia tymczasowego wymagane jest:

- 1) ukończenie odpowiedniego kursu skróconego dla kinooperatorów,
- 2) odbycie praktyki przy wyświetlaniu filmów w teatrze świetlnym na określonej aparaturze w ilości co najmniej 25 seansów z wyjątkiem przypadku przewidzianego w § 6,
- 3) złożenie egzaminu.

§ 6. Od kandydatów ubiegających się o zezwolenie tymczasowe uprawniające do wyświetlania filmów na taśmie 35 mm (palnej) i aparaturze z lampą łukową wymagane jest odbycie jednorocznej praktyki w odpowiednim teatrze świetlnym.

§ 7. Odbycie praktyki wymienionej w § 5 ust. 2 pkt 2 może nastąpić po złożeniu egzaminu, z tym że wydanie tymczasowego zezwolenia jest dopuszczalne po przedstawieniu przez kandydata zaświadczenia o odbyciu wymaganej praktyki, wystawionego przez właściwy okręgowy zarząd kin.

§ 8. Kandydaci ubiegający się o zezwolenie tymczasowe powinni przy egzaminie wykazać:

- 1) znajomość przedmiotów i przepisów wymienionych w § 3 pkt 1, 3—8 w zakresie programu nauczania na odpowiednim kursie skróconym,
- 2) wiadomości w przedmiocie budowy i obsługi określonego typu aparatury (obsługiwanego urządzenia projekcyjnego i wzmacniakowego).

§ 9. Przepisy §§ 2 i 4 mają odpowiednie zastosowanie do egzaminu wymienionego w § 5 ust. 2 pkt 3.

§ 10. 1. Opłata egzaminacyjna wynosi 50 zł.

2. Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii albo osoba przez niego upoważniona może zwolnić kandydata od opłaty w całości lub w części.

§ 11. Pracownicy, którzy poza normalnymi godzinami pracy obsługują aparaty wąskotaśmowe (16 mm) z taśmą niepalną, znajdujące się w zakładach pracy, w których są zatrudnieni, powinni posiadać wiadomości teoretyczne i uzdolnienia praktyczne określone w § 8, potwierdzone egzaminem końcowym z kursu skróconego.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii:

St. Albrecht